

Desværre tror jeg ikke rigtig på, at Dansk Folkeparti for alvor mener, at det her er et spørgsmål om at rejse en diskussion om det indre marked, om domstolens måde at bruge det indre marked på og varetage det indre markeds interesser på, men snarere et forsøg på at få Dansk Folkeparti fremstillet som et konsekvent EU-modstanderparti. Det kan der være mange grunde til at ville gøre i dette forår, men det strider bare fuldstændig mod den linje, Dansk Folkeparti har valgt, i forhold til hvordan man har håndteret Metockdommen.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og vi er nået til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:42

(Ordfører for forslagstillerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil godt starte med at besvare det spørgsmål, som hr. Per Clausen nu flere gange har rejst, om Dansk Folkepartis tilgang til Metockdommen og sige, idet jeg dog takker for den nidkære opmærksomhed, som hr. Per Clausen giver Dansk Folkeparti i salen, at det faktisk fremgår af side 1 i aftalen, at Dansk Folkeparti og regeringen grundlæggende ser forskelligt på Metockdommen, og at aftalen derfor logisk nok handler om de områder, hvor vi har kunnet enes, men altså også, kan man sige, undtager de områder, hvor vi ikke har kunnet enes. Det er jeg sikker på at hr. Per Clausen selv vil kunne læse meget mere om på side 1 i aftalen.

Når det er sagt, vil jeg takke for den diskussion, der har været, endskønt man må sige, at den ikke rigtig har reflekteret, synes jeg, de forhold, som ellers er blevet omtalt i bemærkningerne. Det helt grundlæggende problem ved EF-Domstolen og dens politiske virke er selvfølgelig det, som man almindeligvis betegner som den teleologiske fortolkningsstil, altså det forhold, at man som et direkte hjemmelsopdrag i Nicetraktatens artikel 220 har en pligt til til stadighed at formålsfortolke i retning af en stadig snævrere union. Det er det, der menes med, at artikel 220 foreskriver, at man skal værne om lov og ret ved fortolkning af love og altså traktaterne. Og det er jo som bekendt i traktaten, at man både har bestemmelsen om, at vi skal have stadig mere union, lige så vel som vi skal have et unionsborgerskab, der altså til stadighed skal udbygge de rettigheder, som man kan aflede af

EU-retten. Det er også, hvad der følger af den afgørelse, der normalt kaldes D'Hoop, og som også er omtalt i bemærkningerne.

Hele det forhold og det grundlæggende udemokratiske i, at man i et samarbejde som EU altså har en dynamisk retsudvikling, er der ikke nogen af ordførerne som har været inde på. For norges vedkommende er det givetvis mangel på forståelse, men det nægter jeg at tro i forhold til udenrigsministeren. Der må det være et udtryk for, at man nægter at udbrede det morads, som det utvivlsomt er i et såkaldt retssamfund at have en dynamisk domstol. Det siger sig selv, at det ændringsforslag, der skal til – der var en af de øvrige ordførere, der spurgte, hvad alternativet var – helt åbenlyst kan finde inspiration i den danske grundlov. I den danske grundlov er ethvert tiltag til teleologi fuldstændig fraværende. I grundlovens § 64, stk. 1, 1. pkt., fremgår det klart, at de danske dommere i deres kald ene har at rette sig efter loven. Altså: Man skal følge loven; det er det, der er dommernes kald – at loven er øverst, og at dommerne fortolker.

I EU-systemet har man vendt det om. Intet sted i traktaten fremgår det, at dommerne er underlagt loven. Nej, de skal værne om lov og ret. Og alt imens man altså i Costa v. Enel fra 1964 besluttede, at EF-retten havde forrang, og man helt tilbage fra den oprindelige Romtraktat besluttede, at unionen skulle udvikle sig i en stadig snævrere retning, hvor mere og mere til stadighed skulle besluttes og flere og flere rettigheder til stadighed gives via EF-retten, er det åbenlyst, at vi får en politisk domstol. Og det er i al sin enkelthed det, som vi ønsker et forbehold imod.

Der er flere gange fremsat beslutningsforslag her i Folketingssalen, hvor vi har ønsket en specifik ændring af de bestemmelser i traktaten, som jeg har nævnt, der formulerer EF-Domstolens arbejdsopgaver og arbejdsmetoder, lige så vel som en ændring af den statut, der regulerer de formelle betingelser for EF-Domstolens arbejde. Da det ikke har kunnet lade sig gøre, mener vi altså at kunne konstatere, at regeringen dog på det her område har kunnet se et problem, for hvorfor skulle man ellers indgå i et forsøg på at ændre opholdsdirektivet? Hvorfor skulle man overhovedet indgå i en dialog med Dansk Folkeparti, hvis ikke der var et problem? Og så har vi selvfølgelig håbet på, at man da her kunne se en logik i, at der måtte være et ekstra forbehold.

Så er det sådan, som flere ordførere dog har kunnet læse sig frem til, at vi i bemærkningerne